

Ὅλος ὁ κόσμος διέρχεται μίαν τῶν κρισιμωτέρων περιόδων, ἐξ ὧν εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ δὲ πατρις ἡμῶν, μόνη αὕτη ἐξ ὄλων τῶν χωρῶν ὅσαι ἐπολέμησαν εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τῆς ἐλευθερίας, πάσχει παθήματα ἀνείπωτα ὄχι μόνον ἀπὸ τῆν πολλαχόθεν συσσωρευθεῖσαν ἐπ' αὐτῆς ἀδικίαν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῶν παραγμῶν ὑποτροφεύμενον ἀπὸ δόγματα ἀνιστόρητα καὶ ἀφιλοσόφητα, ἅρα μὴ ἑλληνικά.

Ἔργον τῶν ἀπανταχοῦ πρωτοπόρων τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σκέψιν, οὓσα δι' ἡμᾶς συνάμα καὶ προάσπισις τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἂν χρειάζεται ἐμβάθηνσις εἰς τὰ προβλήματα τὰ ζωτικὰ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, πὺν δὲν τὰ λύει καμμία φυσικὴ θεωρία, ἀνήμπορος νὰ ἐλέγξῃ μόνη τὰς ἠθικὰς συνεπειὰς τῶν μεγάλων τῆς ἀνακαλύψεων, πρέπει νὰ εἰμῆθα βέβαιοι, ὅπως ὁ Σωκράτης ἐπίστευεν ἀκραδάντως εἰς τὴν διὰ τῆς ἐπιστήμης κάθαρσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις ὄλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους ἀποκατάστασιν τῆς ποιητῆς αἰθρίας.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ κ. Κ. Ἀμαντος παρουσιάζει τὸν IB' τόμον τοῦ « Ἀρχείου τοῦ Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θεσαυροῦ » διὰ τῶν ἐξῆς :

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐδημοσιεύθη ὁ δωδέκατος τόμος τοῦ Ἀρχείου Θρακικοῦ Λαογραφικοῦ καὶ Γλωσσικοῦ Θεσαυροῦ, τὸ ὅποιον ἐκδίδει ὁ γνωστός ἐκ Θράκης λόγιος κ. Πολύδωρος Παπαχριστοδούλου. Ἄλλο περιοδικόν, τὰ Θρακικά δεκρόπησαν, ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὸν εἰκοστὸν τόμον, μὲ φροντίδα πρὸ πάντων τοῦ κ. Μ. Σταμούλη. Καὶ τὸ Ἀρχεῖον Θρακικοῦ . . . Θεσαυροῦ καὶ τὰ Θρακικά ἐβραβεύθησαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὰς μεγάλας ἐθνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ὑπηρεσίας τῶν. Πράγματι οἱ εἴκοσι τόμοι τῶν Θρακικῶν καὶ οἱ δώδεκα τόμοι μέχρι τοῦδε τοῦ Ἀρχείου Θρακικοῦ . . . Θεσαυροῦ ἔστησαν ἀθάνατον μνημεῖον εἰς τὸν ἐκριζωθέντα δυστυχῶς ἀπὸ τὴν Θράκην καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν ἐκλεκτὸν Ἑλληνισμόν. Αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς τὰ Περιοδικὰ ταῦτα ἱστορικαί, λαογραφικαὶ καὶ γλωσσικαὶ μελέται δεικνύουσιν τὴν ἀξίαν καὶ ἐκπολιτιστικὴν σημασίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Θράκης καὶ βοηθοῦν νὰ μὴ λησμονηθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν τῶν Τούρκων. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης ἐστήριξε τὸ Κράτος τοῦ Βυζαντίου ἐπὶ χίλια χρόνια καὶ ἀντέστη ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὰς ἐπιδρομὰς καὶ ληστεύσεις τῶν Βουλγάρων. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Θράκην ;

Εἰς πλῆθος μελετῶν καὶ τῶν δύο Θρακικῶν Περιοδικῶν φαίνεται ἡ ἱστορία ὀνομαστῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῆς Φιλιππουπόλεως, τῆς Μεσημβρίας, τῆς Ἀγχιάλου, τῆς Στενημάχου, τῆς ὁποίας τὸ ἑλληνικώτατον ὄνομα ἀντικατέστησαν οἱ Βούλγαροι μὲ ἰδικόν των πλάσμα, τὸ Ἀσένωφ - γκράδ = πόλις τῆς δυναστείας τῶν Ἀσενιδῶν. Ἡ Θράκη ἔδωκε τὰς μεγάλας οἰκογενεῖας τῶν Κομνηνῶν, τῶν Βατάσηδων, τῶν Βουεννίων καὶ τῶν ἄλλων καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους τοῦ φιλικοῦ Κουμπάρη, τοῦ Κομανούδη, τῶν Καραθεοδωρήδων, τοῦ Τσουντα, τοῦ γλύπτου Δημητριάδου καὶ τῶν ἄλλων σπουδαιωτάτων ἀνδρῶν, σοφῶν ἢ μεγάλων εὐεργετῶν. Αὐτὴ ἡ νεωτάτη ἱστορία τῆς Θράκης, ἥτοι ἡ διοικήσεις αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἔτη 1920-1922 ἀποτελεῖ τιμὴν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Τὸ συχνὰ συκοφαντούμενον Ἑλληνικὸν Κράτος ἐκυβέρνησε τὴν Θράκην κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν βαρβαρότητα, τὴν ὁποίαν ἔδειξε τὸ Βουλγαρικόν, ὅταν κατέλαβε τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, καθὼς καὶ τὴν Δυτικὴν Θράκην προσωρινῶς. Καὶ αὐτὴν λοιπὸν τὴν πρόσφατον ἱστορίαν μὲ ὑπερφάνειαν ἠμποροῦν νὰ ἐξετάζουσι τὰ Θρακικὰ περιοδικά.

Εἰς πολλὰς μελέτας τῶν δύο περιοδικῶν ἔχει ἐξετασθῆ καὶ τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα τῆς Θράκης, τὸ ὁποῖον μὲ τὰ κοινὰ του χαρακτηριστικὰ δεικνύει τὴν συνέχειαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τινὰ γλωσσικὰ στοιχεῖα, τοπωνύμια κ.λ.π. εἶναι ἀρχαῖα, διατηρήθη π. χ. τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Αἴμος μὲ τὸν τύπον Αἴμονας εἰς τι χωρίον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Ἡ λαογραφία παρέχει ἄλλα στοιχεῖα ἀρχαῖα τῆς ἑλληνικότητος τῆς Θράκης διὰ μέσου τῶν ἐπιδρομῶν. Ἡ πολῦτιμος μελέτη τοῦ συναδέλφου κ. Ρωμαίου εἰς τὸν ἑνδέκατον τόμον τοῦ Ἀρχείου περὶ τῶν ἀναστεναρίων ἔδειξε τὴν σωζομένην μέχρι σήμερον παράδοσιν ἀρχαίας λαϊκῆς λατρείας. Αἱ μελέται τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς Θρακικῆς ἱστορίας ἀειμνήστου Μ. Ἀποστολίδου περὶ τοῦ ἐσναφίου τῶν ἀμπατζήδων ἔδειξαν τὴν βυζαντινὴν συντεχνιακὴν παράδοσιν.

Εἰς νεωτέρους χρόνους οἱ Ἕλληνες πρῶτοι ἀνέπτυξαν εἰς τὴν Θράκην μεγαλύτεραν βιομηχανίαν, ὅπως π. χ. ἡ οἰκογένεια Γκιουμουσγερδάνη εἰς τὴν Φιλιππούπολιν. Τὴν ἀλιεῖαν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ψαριῶν εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἐπὶ χιλιετηρίδας ἤσκησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐδιδάχθησαν καὶ οἱ Βούλγαροι. Καὶ ἡ ἀμπελοργία τῆς Θράκης ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Διονύσου μέχρι χθὲς ἦτο εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Δὲν γνωρίζω ποῖοι πρῶτοι ἐκαλλιέργησαν ροδάνας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, ἀλλ' ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν πόσῃν σημασίαν εἶχεν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ Βυζαντίου τὸ ἀπόσταγμα τῶν ρόδων, τὸ ροδόσταγμα, εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ρόδου ἀνέπτυξαν πρῶτοι οἱ Ἕλληνες.

᾿Ωμίλησα ἐπίτηδες γενικώτερον διὰ νὰ ὑποδείξω τὴν μεγάλην ἐκπολιτιστικὴν σημασίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Θράκης, κατὰ τοὺς ἀρχαίους, μεσαιωνικοὺς καὶ νεωτέρους χρόνους καὶ πόσιν ἐπομένως ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουν τὰ περιοδικὰ ποῦ ἐρευνοῦν τὴν ζωὴν του.

Ἐκ τῶν καλυτέρων τόμων τοῦ ᾿Αρχείου τοῦ κ. Παπαχριστοδούλου εἶναι καὶ ὁ δωδέκατος, ὁ ἐκδοθεὶς πρὸ ὀλίγων μηνῶν. Δημοσιεύεται εἰς αὐτὸν ἐν πρώτοις ἱστορία τῆς Φιλιππουπόλεως κατὰ τὸν 18^{ον} καὶ 19^{ον} αἰῶνα γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μυρτίλου ᾿Αποστολίδου, ὁ ὁποῖος καὶ εἰς μεγάλην ἡλικίαν ἀκόμη εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ μελετᾷ κώδικας καὶ χειρόγραφα διὰ νὰ ἐξιστορήσῃ λεπτομερῶς τὴν ἑλληνικὴν ἀκμὴν τῆς Φιλιππουπόλεως. Δημοσιεύονται ἐπίσης γλωσσικαὶ μελέται περὶ τοῦ ἰδιώματος τῆς Στενημάχου καὶ μία πολὺ ἐνδιαφέρουσα περὶ Σαρακατσαναίων τοῦ ἐν ᾿Αμερικῇ καθηγητοῦ κ. Δ. Γεωργακᾶ. Πολὺ ἐνδιαφέρουσα εἶναι περιληπτικὴ ἐπισκόπησις τῆς ἱστορίας τῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Στ. Κυριακίδου, ὅστις σήμερον εἶναι ὁ καλύτερος γνώστης τῆς ὀργανώσεως τῶν Βυζαντινῶν θεμάτων διὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν τοῦλάχιστον τμήμα τοῦ Βυζαντίου.

Δὲν ἐπιμένω περισσότερον. Ὅσα εἶπα δεικνύουν πόσον πολυτίμους ὑπηρεσίας προσφέρει ὁ κ. Παπαχριστοδούλου διὰ τοῦ περιοδικοῦ του. Τοῦ εὐχόμεθα δι' αὐτὸ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη νὰ ἀποδεικνύῃ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Θράκης. Θὰ βοηθήσῃ ἔτσι τὴν ἀποκατάστασίν του.

Ὁ κ. Δ. Μπαλᾶνος παρουσιάζει τὰ δύο ἐσχάτως δημοσιευθέντα τεύχη τοῦ ἔργου τοῦ κ. Β. Βέλλα. «Ἑρμηνεῖα Παλαιᾶς Διαθήκης», τεῦχ. α' «᾿Αμῶς» (σ. 124), τεῦχ. β' «᾿Ωσηέ» (σ. 142), ἐξαίρων αὐτὰ διὰ τῶν κάτωθι:

Εἰς τὴν διάλεξίν μου ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, τὴν 26^{ην} ᾿Απριλίου παρελθόντος ἔτους, ἀνέπτυξα τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐπιτρέπεται καὶ ἐπιβάλλεται ἡ μετάφρασις καὶ καθόλου ἐρμηνεῖα τῆς ᾿Αγίας Γραφῆς, καὶ ἰδίως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οὐ μόνον ἔνεκα τῶν δυσκαταλήπτων ἐν τισιν ἐννοιῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ μετάφρασις αὐτῆς, ἡ καλουμένη τῶν Ο', παρέχει πλείστας γλωσσικὰς δυσχερείας καὶ δὲν εἶναι κατὰ πάντα πιστὴ καὶ ἀκριβής.

Εὐτυχῶς τοῦ ἔργου τούτου κατήρξατο ὁ διαπρεπὴς ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ συνάδελφος κ. Β. Βέλλας, ἔχων πάντα τὰ ἐν τῇ ὥς ἄνω διαλέξει μου ἀναφερόμενα ἐφόδια, ἅτινα δέον νὰ ἔχη ὁ ἀναλαμβάνων τοιοῦτο δυσχερὲς ἔργον, τοῦ ὁποίου ἡ σημασία εἶναι σπουδαιότατη, ἐφ' ὅσον διὰ πρώτην φορὰν παρουσιάζεται εἰς τὴν ὀρθόδοξον θεολογικὴν ἐπιστήμην ἐπιστημονικὴ ἐρμηνεῖα τῆς Π. Διαθήκης, εἰσαγωγὴν ἐπιστημονικὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ὁ ἔγκριτος συνάδελφος κ. Π. Μπρατσιώτης (1937).

Ἦδη ὁ κ. Βέλλας ἐξέδωκε δύο τεύχη, ὧν τὸ πρῶτον εἶναι ἐρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἀμώς, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸν προφήτην Ὡσηέ, οἵτινες ἀμφότεροι ἤμασαν κατὰ τὸν 8ον π. Χ. αἰῶνα.

Ἐκάστου βιβλίου προηγεῖται εἰσαγωγή, σκοποῦσα τὴν κατανόησιν τῆς προσωπικότητος τοῦ συγγραφέως καὶ τῆς ἐποχῆς του. Ἐπειτα μετάφρασις ἐκ τοῦ κριτικῶς διηκριβωμένου πρωτοτύπου ἐβραϊκοῦ κειμένου εἰς τὴν νεοελληνικὴν, ἀκολουθεῖ δὲ τὸ κείμενον τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν Ο΄. Ἐν τέλει παρατίθενται ἐρμηνευτικὰ σχόλια, διαφωτιστικὰ τοῦ κειμένου, οὐ μόνον ἀπὸ καθαρᾶς φιλολογικῆς καὶ θρησκευτικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἱστορικῆς, θρησκευτολογικῆς κ.λ., συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς ἐπιστήμης, ἀποκρουομένων ὑπερβολῶν τῆς ὑπερκριτικῆς, ἀλλὰ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν δεδομένων τῆς ἐπιστημονικῆς κριτικῆς, μὲ πλήρη γνῶσιν τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας, καὶ μὲ πλήρη αὐτοτέλειαν ἐν τῇ ἐρευνῇ τοῦ συγγραφέως.

Ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀξιολογώτατη καὶ τιμᾷ τὸν συγγραφέα. Θὰ εἶναι δὲ εὐχῆς ἔργον, ὅταν τὸ ἔργον συμπληρωθῇ, νὰ ἐξεδίδετό εἰς τόμον ἢ μετάφρασις ὀλοκλήρου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἴσως εἰς ἔτι ἀπλουστεράν γλῶσσαν, μετ' ἀπαραιτήτων ἐρμηνευτικῶν σχολίων χάριν τῶν πολλῶν.

Καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ἔργου εἶναι ἀξιόλογος.

Διὰ νὰ λάβετε ἔννοιαν τῆς μεταφράσεως, ἀναγινώσκω εἰς ὑμᾶς δύο περικοπᾶς, μίαν ἐξ ἐκάστου τεύχους, ἐχούσας ἄλλως καὶ ἐπίκαιρον σημασίαν.

Ἐκ τοῦ βιβλίου Ἀμώς (σ. 106) : Οἱ αἰσχοκερδεῖς ἔμποροι :

*Ἀκούσατε τοῦτον τὸν λόγον σεῖς, οἱ ὅποιοι συντριβετε τὸν πτωχὸν
καὶ καταπιέζετε τοὺς ἀδυνάτους τῆς χώρας.*

*Οἱ ὅποιοι λέγετε : πότε θὰ παρέλθῃ ἡ νομηνία, διὰ νὰ πωλήσωμεν σιτηρά,
καὶ τὸ σάββατον διὰ νὰ ἀνοίξωμεν τὰς ἀποθήκας,*

*διὰ νὰ σμικρύνωμεν τὸ μέτρον, καὶ νὰ καταστήσωμεν τὰ σταθμὰ βαρύτερα
καὶ ψευδεῖς πλάστιγγας νὰ κατασκευάσωμεν*

τοὺς ἀδυνάτους ἀντὶ χρημάτων νὰ ἀγοράσωμεν

καὶ τὸν πτωχὸν ἀντὶ ἐνὸς ζεύγους ὑποδημάτων

καὶ τὴν κακὴν ποιότητα τῶν σιτηρῶν νὰ πωλήσωμεν.

Ὡρκίσθη ὁ Γιαχβὲ εἰς τὴν δόξαν του :

Δὲν θὰ λησμονήσω εἰς τὸν αἰῶνα πάσας τὰς πράξεις του.

Καὶ ἐκ τοῦ βιβλίου Ὡσηὲ (σ. 44) :

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Γιαχβὲ, υἱοὶ τοῦ Ἰσραήλ.

Κρίσω ἔχει ὁ Γιαχβὲ μετὰ τῶν κατοίκων τῆς χώρας,

διότι δὲν ὑπάρχει ἀλήθεια οὐδὲ ἀγάπη
οὐδὲ γνῶσις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν χώραν.
Ψευδορκίαι καὶ ψεύδη,
δολοφονίαι καὶ κλοπαὶ
καὶ μοιχεῖαι πολλαπλασιάζονται,
αἵματα ἐπὶ αἱμάτων σύσσωρεύονται.
Διὰ τοῦτο πενθεῖ ἡ χώρα
καὶ μαραίνεται πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ ὑπάρχον. κ.λ.π.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.— Θεσσαλὸς στηλοκόπας πρὸ 125 ἐτῶν, ὑπὸ Σ. Κουγέα*.

Ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς ἐκ Τυρνάβου διδασκαλικῆς οἰκογενείας τῶν Πέζαρων, τῷ ἀποκειμένῳ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην, εὗρισκονται ἀντίγραφα 78 διαφόρων ἐπιγραφῶν σύνειλεγμένων ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Πέζαρου (1795—1867) κατὰ διαφόρους ἐποχὰς (1823—1857). Ἐκ τούτων αἱ πλεῖσται εἶναι σήμερον γνωσταὶ ἐξ ἄλλων ἀντιγράφων, ἀλλὰ τὰ ἀντίγραφα τοῦ Πέζαρου, ὡς παλαιότερα, παρέχουσιν ἐν πολλοῖς ἀναγνώσεις πληρεστέρας καὶ ὀρθοτέρας. Ἐκ τῶν 23 ἀνεκδότων τινὲς εἶναι ἀξιόλογοι. Μεγάλην ἀξίαν ἔχουν τὰ συνοδεύοντα τὰ ἀντίγραφα τοῦ Πέζαρου σημειώματα περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς εὐρέσεως τῶν ἐνεπιγραφῶν λίθων, παρέχοντα καὶ περιγραφὴν αὐτῶν, χρησιμώτατα εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν. Ὡς πρὸς τὴν παρόρησιν τοῦ Πέζαρου εἰς τὴν ἐπιγραφικὴν αὐτὴν ἀσχολίαν ὁ κ. Κουγέας εἰκάζει ὅτι αὕτη προέρχεται ἀπὸ τὸ ἐν Βιέννῃ τότε ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Ἐρμῆς ὁ Λόγιος», τὸ ὁποῖον, προτιρόπον τοὺς ὁμογενεῖς λογίους εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, παρέχει καὶ σχετικὰς ὁδηγίας. Τὸ δὲ περιοδικὸν τοῦτο, ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοὺς θεσσαλοὺς λογίους, τὸν Ἀνθιμον Γαζῆν κατ' ἀρχὰς καὶ τὸν Θεόκλητον Φαρμακίδην κατόπιν, ἀνεγινώσκετο πολὺ εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου καὶ πολλοὺς εἶχε συνδρομητάς.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.— Τεκτονικαὶ καὶ κοιτασματολογικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δραγοψᾶς [Ἠπείρου] ὑπὸ I. K. Τρικκαλινού**.

Δυτικῶς τῶν Ἰωαννίνων εἰς ἀπόστασιν 28 χλμ. παρουσιάζονται, μεταξὺ τῶν χωρίων Πολυλάφου καὶ Δραγοψᾶς, ἐντὸς τῆς κοιλάδος, τὴν ὁποίαν σχηματίζει ὁ

* Τὸ κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδα.

** J. K. TRIKKALINOS, Über den tektonischen Bau und die Entstehung der Erdöllagerstätten des Polylophos - Dragopsa - Gebiets von Epirus.